

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► B**SMĚRNICE RADY (EU) 2016/1164****ze dne 12. července 2016,****kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu****(Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1)**Ve znění:

Úřední věstník

		Č.	Strana	Datum
► M1	Směrnice Rady (EU) 2017/952 ze dne 29. května 2017	L 144	1	7.6.2017

Opravena:

- **C1** Oprava, Úř. věst. L 29, 3.2.2017, s. 70 (2016/1164)

▼B**SMĚRNICE RADY (EU) 2016/1164**

ze dne 12. července 2016,

kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

▼M1*Článek 1***Oblast působnosti**

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny daňové poplatníky podléhající v jednom nebo více členských státech dani z příjmů právnických osob, včetně stálých provozoven subjektů, které jsou pro daňové účely rezidenty třetí země, pokud se nacházejí v jednom nebo více členských státech.

2. Článek 9a se rovněž použije na všechny subjekty, s nimiž členský stát zachází pro daňové účely jako s transparentními.

▼B*Článek 2***Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „výpůjčními náklady“ úrokové náklady na všechny formy dluhu, jiné náklady, jež jsou z ekonomického hlediska rovnocenné úrokům a nákladům vzniklým v souvislosti se získáním finančních prostředků, jak jsou definovány vnitrostátním právem, mimo jiné včetně plateb na základě půjček s podílem na zisku (PPL), připsaných úroků z nástrojů, jako jsou konvertibilní dluhopisy a bezkupónové dluhopisy, částek vyplývajících z alternativních finančních mechanismů, jako je například islámské financování, prvků nákladů na financování v rámci splátek finančního leasingu, kapitalizovaných úroků zahrnutých v rozvahové hodnotě souvisejícího aktiva nebo amortizace kapitalizovaných úroků, případně částek oceněných pomocí návratnosti financování podle pravidel stanovování převodních cen, částek pomyslných úroků v rámci derivátových nástrojů nebo mechanismů zajištění souvisejících s výpůjčkami subjektu, některých kurzových zisků a ztrát z výpůjček a nástrojů souvisejících se získáním finančních prostředků, poplatků za záruku pro účely mechanismů financování, poplatků za zprostředkování a obdobných nákladů souvisejících s vypůjčením finančních prostředků;
- 2) „nadměrnými výpůjčními náklady“ částka, o kterou odpočitatelné výpůjční náklady daňového poplatníka překračují zdanitelné úrokové výnosy a jiné ekonomicky rovnocenné zdanitelné příjmy, které daňový poplatník podle vnitrostátních právních předpisů obdrží;
- 3) „zdaňovacím obdobím“ daňový rok, kalendářní rok nebo jiné vhodné období pro daňové účely;

▼B

4) „přidruženým podnikem“:

- a) subjekt, v němž daňový poplatník z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu drží přímo nebo nepřímo účast nejméně 25 procent nebo má nárok na nejméně 25 procent jeho zisků;
- b) fyzická osoba nebo subjekt, které z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v daňovém poplatníkovi drží přímo nebo nepřímo účast nejméně 25 procent nebo mají nárok na nejméně 25 procent jeho zisků.

Pokud jediná fyzická osoba nebo subjekt přímo nebo nepřímo v daňovém poplatníkovi a v jednom či více subjektech drží účast nejméně 25 procent, pak se všechny dotyčné subjekty včetně daňového poplatníka rovněž považují za přidružené podniky.

▼M1

Pro účely článků 9 a 9a:

- a) vzniká-li nesouladný výsledek podle bodu 9 prvního pododstavce písm. b), c), d), e) nebo g) tohoto článku nebo je-li nezbytná korekce podle čl. 9 odst. 3 nebo článku 9a, je definice přidruženého podniku upravena tak, že se požadavek 25 procent nahrazuje požadavkem 50 procent;
- b) se s osobou, která z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v určitém subjektu jedná společně s jinou osobou, zachází, jako kdyby držela v daném subjektu účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo kapitálu, jež drží uvedená jiná osoba;
- c) se přidruženým podnikem rovněž rozumí subjekt, který je součástí téže konsolidované skupiny pro účely účetního výkaznictví jako daňový poplatník, podnik, ve kterém má daňový poplatník významný vliv na řízení, nebo podnik, který má významný vliv na řízení daňového poplatníka;

▼B

5) „finančním podnikem“ kterýkoli z těchto subjektů:

- a) úvěrová instituce nebo investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ⁽¹⁾ nebo správce alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ⁽²⁾ nebo správcovská společnost subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

▼B

- b) pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽¹⁾;
 - c) zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;
 - d) instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění spadající do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ⁽²⁾, ledaže se členský stát rozhodl nepoužít uvedenou směrnici zcela nebo zčásti na uvedenou instituci v souladu s článkem 5 uvedené směrnice, nebo správce instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění podle čl. 19 odst. 1 uvedené směrnice;
 - e) instituce penzijního pojištění provozující penzijní systémy, které jsou považovány za systémy sociálního zabezpečení, na které se vztahují nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽³⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽⁴⁾, jakož i každá právnická osoba zřízená za účelem investování těchto systémů;
 - f) alternativní investiční fond spravovaný správcem alternativního investičního fondu ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/61/EU nebo alternativní investiční fond podléhající dohledu podle příslušných vnitrostátních právních předpisů;
 - g) subjekty kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES;
 - h) ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽⁵⁾;
 - i) centrální depozitář cenných papírů ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ⁽⁶⁾;
- 6) „přesunem aktiv“ operace, při které členský stát ztrácí právo zdanit přesunutá aktiva, přestože daná aktiva zůstávají v právním nebo ekonomickém vlastnictví téhož daňového poplatníka;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

▼B

- 7) „přesunem daňového rezidentství“ operace, při níž daňový poplatník přestane být v určitém členském státě rezidentem pro daňové účely a stane se daňovým rezidentem jiného členského státu nebo třetí země;
- 8) „přesunem obchodní činnosti vykonávané stálou provozovnou“ operace, při níž daňový poplatník přestane mít v určitém členském státě daňovou přítomnost a získá takovou přítomnost v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, aniž by v uvedeném členském státě nebo třetí zemi získal daňové rezidentství;

▼M1

- 9) „hybridním nesouladem“ situace týkající se daňového poplatníka, nebo ve vztahu k čl. 9 odst. 3 subjektu, kdy:

- a) platba v rámci finančního nástroje vede k odpočtu bez zahrnutí, přičemž:

- i) tato platba není v přiměřené době zahrnuta a

- ii) tento nesouladný výsledek lze přičíst rozdílům v kvalifikaci nástroje nebo platby prováděné v jeho rámci.

Pro účely prvního pododstavce se s platbou v rámci finančního nástroje zachází jako se zahrnutou do příjmů v přiměřené době, pokud:

- i) je platba jurisdikcí příjemce zahrnuta ve zdaňovacím období, které začíná do 12 měsíců od konce zdaňovacího období plátce, nebo

- ii) lze přiměřeně očekávat, že platba bude jurisdikcí příjemce zahrnuta v některém budoucím zdaňovacím období, a platební podmínky jsou takové, jaké by bylo možné očekávat mezi nezávislými podniky;

- b) platba hybridnímu subjektu vede k odpočtu bez zahrnutí a tento nesouladný výsledek plyne z rozdílů v tom, jak jsou platby hybridnímu subjektu rozdělovány podle práva jurisdikce, v níž je hybridní subjekt usazen či registrován, a jurisdikce kterékoli osoby s účastí v daném hybridním subjektu;

- c) platba subjektu s jednou či více stálými provozovnami vede k odpočtu bez zahrnutí a tento nesouladný výsledek plyne z rozdílů v rozdělování plateb mezi ústředí a stálou provozovnu nebo mezi dvě či více stálých provozoven téhož subjektu podle práva jurisdikcí, v nichž tento subjekt působí;

- d) platba vede k odpočtu bez zahrnutí v důsledku platby nerozpoznané stálé provozovně;

- e) platba ze strany hybridního subjektu vede k odpočtu bez zahrnutí a tento nesoulad je výsledkem skutečnosti, že právo jurisdikce příjemce tuto platbu nerozpoznává;

▼ **M1**

f) pomyslná platba mezi ústředím a stálou provozovnou nebo mezi dvěma či více stálými provozovnami vede k odpočtu bez zahrnutí a tento nesoulad je výsledkem skutečnosti, že právo jurisdikce příjemce tuto platbu nerozpoznává, nebo

g) dojde k dvojímu odpočtu.

Pro účely tohoto bodu 9:

a) platba představující podkladový výnos z převáděného finančního nástroje nevede ke vzniku hybridního nesouladu podle prvního pododstavce písm. a), jestliže ji provádí obchodník na finančním trhu v rámci hybridního převodu na trhu, vyžaduje-li jurisdikce plátce od obchodníka na finančním trhu, aby veškeré částky obdržené v souvislosti s převáděným finančním nástrojem zahrnul do příjmů;

b) hybridní nesoulad vzniká podle prvního pododstavce písm. e), f) nebo g) pouze v rozsahu, v jakém jurisdikce plátce umožňuje, aby byl tento odpočet započten proti částce, která není dvakrát zahrnutým příjmem;

c) s nesouladným výsledkem se nezachází jako s hybridním nesouladem, pokud nevzniká mezi přidruženými podniky, mezi daňovým poplatníkem a přidruženým podnikem, mezi ústředím a stálou provozovnou, mezi dvěma či více stálými provozovnami téhož subjektu nebo v rámci strukturovaného uspořádání.

Pro účely tohoto bodu 9 a článků 9, 9a a 9b se rozumí:

a) „nesouladným výsledkem“ dvojí odpočet nebo odpočet bez zahrnutí;

b) „dvojím odpočtem“ odpočet téže platby, výdajů nebo ztrát jak v jurisdikci, v níž má daná platba svůj zdroj, v níž dané výdaje vznikají nebo v níž dochází k daným ztrátám (jurisdikce plátce), tak i v jiné jurisdikci (jurisdikce investora). V případě platby ze strany hybridního subjektu nebo stálé provozovny je jurisdikcí plátce jurisdikce, v níž jsou hybridní subjekt nebo stálá provozovna usazeny nebo v níž se nacházejí;

c) „odpočtem bez zahrnutí“ odpočet platby nebo pomyslné platby mezi ústředím a stálou provozovnou nebo mezi dvěma či více stálými provozovnami v kterékoli jurisdikci, kde se s danou platbou či pomyslnou platbou zachází jako s provedenou (jurisdikce plátce), aniž je tato platba či pomyslná platba pro daňové účely odpovídajícím způsobem zahrnuta v jurisdikci příjemce. Jurisdikcí příjemce je kterékoli jurisdikce, v níž je daná platba či pomyslná platba obdržena nebo v níž se s danou platbou či pomyslnou platbou zachází jako s obdrženou podle práva kterékoli jiné jurisdikce;

▼ **M1**

- d) „odpočtem“ částka, s níž se podle práva jurisdikce plátce nebo investora zachází jako s odpočitatelnou od zdanitelných příjmů. Pojem „odpočitatelný“ je chápán obdobně;
- e) „zahrnutím“ částka, která je podle práva jurisdikce příjemce zohledněna ve zdanitelných příjmech. S platbou v rámci finančního nástroje se nezachází jako se zahrnutou v rozsahu, v jakém splňuje požadavky pro jakoukoli daňovou úlevu pouze na základě způsobu, jak je tato platba podle práva jurisdikce příjemce kvalifikována. Pojem „zahrnutý“ je chápán obdobně;
- f) „daňovou úlevou“ osvobození od daně, snížení sazby daně, jakákoli sleva na dani nebo vrácení daně (jiné než sleva v případě daní vybíraných srážkou u zdroje);
- g) „dvakrát zahrnutým příjmem“ jakákoli příjmová položka, která je zahrnuta podle práva obou jurisdikcí, mezi nimiž nesouladný výsledek vznikl;
- h) „osobou“ fyzická osoba nebo subjekt;
- i) „hybridním subjektem“ jakýkoli subjekt či uspořádání, jež jsou podle práva jedné jurisdikce považovány za daňový subjekt a s jejichž příjmy či výdaji se podle práva jiné jurisdikce zachází jako s příjmy či výdaji jedné nebo více jiných osob;
- j) „finančním nástrojem“ jakýkoli nástroj v rozsahu, v jakém vede k výnosu z financování či kapitálu, jenž je podle práva jurisdikce příjemce či plátce zdaňován na základě pravidel pro zdanění dluhu, kapitálu nebo derivátů, a zahrnuje hybridní převod;
- k) „obchodníkem na finančním trhu“ osoba nebo subjekt, jejichž předmětem činnosti je pravidelný nákup a prodej finančních nástrojů na vlastní účet za účelem dosažení zisku;
- l) „hybridním převodem“ jakékoli uspořádání za účelem převodu finančního nástroje, s jehož podkladovým výnosem se pro daňové účely zachází jako s výnosem získaným současně více než jednou ze stran tohoto uspořádání;
- m) „hybridním převodem na trhu“ jakýkoli hybridní převod, který provádí obchodník na finančním trhu v rámci běžné činnosti, a nikoli v rámci strukturovaného uspořádání;
- n) „nerozpoznanou stálou provozovnou“ jakékoli uspořádání, se kterým je podle práva jurisdikce ústředí zacházeno jako se stálou provozovnou, zatímco podle práva druhé jurisdikce s ním jako se stálou provozovnou zacházeno není;

▼ M1

- 10) „konsolidovanou skupinou pro účely účetního výkaznictví“ skupina zahrnující všechny subjekty, které jsou plně zahrnuty do konsolidované účetní závěrky vypracované v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví nebo vnitrostátním systémem účetního výkaznictví členského státu;
- 11) „strukturovaným uspořádáním“ uspořádání spojené s hybridním nesouladem, kde je nesouladný výsledek zohledněn v ceně v rámci podmínek tohoto uspořádání, nebo uspořádání, jehož účelem je vyvolat příslušný výsledek z hybridního nesouladu, pokud nelze rozumně očekávat, že daňový poplatník nebo přidružený podnik o hybridním nesouladu nevěděl a nepodílel se na hodnotě daňové výhody z hybridního nesouladu vyplývající.

▼ B*Článek 3***Minimální úroveň ochrany**

Tato směrnice nebrání použití vnitrostátních nebo na mezinárodní dohodě založených předpisů, jejichž cílem je zajistit pro vnitrostátní základ daně z příjmů právnických osob vyšší úroveň ochrany.

KAPITOLA II

OPATŘENÍ PROTI VYHÝBÁNÍ SE DAŇOVÝM POVINNOSTEM*Článek 4***Pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků**

1. Nadměrné výpůjční náklady jsou ve zdaňovacím období, v němž vznikly, odpočitatelné pouze do výše 30 procent zisku daňového poplatníka před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací (dále jen „EBITDA“).

Pro účely tohoto článku mohou členské státy za daňového poplatníka rovněž považovat:

- a) subjekt, který má možnost nebo povinnost uplatňovat předpisy jménem skupiny, jak je stanoveno ve vnitrostátním daňovém právu;
- b) subjekt ve skupině ve smyslu vnitrostátního práva, která pro daňové účely výsledky svých členů nekonsoliduje.

V takovém případě se mohou nadměrné výpůjční náklady i EBITDA vypočítat na úrovni skupiny a zahrnout výsledky všech jejích členů.

2. EBITDA se vypočítá tak, že se k příjmům podléhajícím dani z příjmů právnických osob v členském státě daňového poplatníka připočtou zpět daňově upravené částky nadměrných výpůjčních nákladů, jakož i daňově upravené částky odpisů a amortizace. Příjmy osvobozené od daně jsou z EBITDA daňového poplatníka vyňaty.

3. Odchylně od odstavce 1 může být daňovému poplatníkovi uděleno právo:

▼B

- a) odečíst nadměrné výpůjční náklady až do výše 3 000 000 EUR;
- b) odečíst nadměrné výpůjční náklady v plné výši, pokud je subjektem stojícím mimo skupinu.

Pro účely odst. 1 druhého pododstavce se částka 3 000 000 EUR vztahuje na celou skupinu.

▼C1

Pro účely prvního pododstavce písm. b) se subjektem stojícím mimo skupinu rozumí daňový poplatník, který není součástí konsolidované skupiny pro účely účetního výkaznictví a nemá přidružený podnik ani stálou provozovnu.

▼B

4. Členské státy mohou z oblasti působnosti odstavce 1 vyloučit nadměrné výpůjční náklady vzniklé v případě:

- a) úvěrů, které byly uzavřeny před 17. červnem 2016, přičemž toto vyloučení se nevztahuje na případné následné změny těchto úvěrů;
- b) úvěrů na financování dlouhodobých projektů v oblasti veřejné infrastruktury, kdy jsou provozovatel projektu, výpůjční náklady, aktiva i příjmy v Unii.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) se dlouhodobým projektem v oblasti veřejné infrastruktury rozumí projekt na zajištění, modernizaci, provozování nebo údržbu rozsáhlého aktiva, který je podle členského státu v obecném veřejném zájmu.

Použije-li se první pododstavec písm. b), jsou veškeré příjmy plynoucí z dlouhodobého projektu v oblasti veřejné infrastruktury vyňaty z EBITDA daňového poplatníka a do nadměrných výpůjčních nákladů skupiny ve vztahu ke třetím stranám uvedeným v odst. 5 písm. b) se nezahrnují žádné vyňaté nadměrné výpůjční náklady.

5. Je-li daňový poplatník členem konsolidované skupiny pro účely účetního výkaznictví, může mu být uděleno právo buď:

- a) odečíst nadměrné výpůjční náklady v plné výši, pokud může prokázat, že jeho poměr vlastního kapitálu k celkovým aktivům je stejný jako takový poměr na úrovni skupiny nebo vyšší, a to při splnění těchto podmínek:
 - i) poměr vlastního kapitálu daňového poplatníka k jeho celkovým aktivům se považuje za stejný jako na úrovni skupiny, pokud je jeho poměr vlastního kapitálu k jeho celkovým aktivům nižší až o dva procentní body; a

▼M1

- ii) veškerá aktiva a závazky se oceňují za použití stejné metody jako v konsolidované účetní závěrce vypracované v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví nebo vnitrostátním systémem účetního výkaznictví členského státu;

▼B

nebo

- b) odečíst nadměrné výpůjční náklady ve výši přesahující částku, kterou by si mohl odečíst podle odstavce 1. Tento vyšší limit odpočitatelnosti nadměrných výpůjčních nákladů se týká konsolidované skupiny pro účely účetního výkaznictví, již je daňový poplatník členem, a počítá se ve dvou krocích:

▼B

- i) zaprvé, stanoví se poměr skupiny tak, že se nadměrné výpůjční náklady skupiny vůči třetím stranám vydělí hodnotou EBITDA skupiny; a
 - ii) zadruhé, poměr skupiny se vynásobí hodnotou EBITDA daňového poplatníka vypočtenou podle odstavce 2.
6. Členský stát daňového poplatníka může stanovit pravidla bud':
- a) pro převedení nadměrných výpůjčních nákladů, které nelze odečíst podle odstavců 1 až 5 ve stávajícím zdaňovacím období, do dalších období bez časového omezení;
 - b) pro převedení nadměrných výpůjčních nákladů, které nelze odečíst podle odstavců 1 až 5 ve stávajícím zdaňovacím období, do dalších období bez časového omezení a zpět o nejvýše tři roky; nebo
 - c) pro převedení nadměrných výpůjčních nákladů, které nelze odečíst podle odstavců 1 až 5 ve stávajícím zdaňovacím období, do dalších období bez časového omezení a pro převedení nevyužitě úrokové kapacity do dalších nejvýše pěti let.
7. Členské státy mohou z oblasti působnosti odstavců 1 až 6 vyjmout finanční podniky včetně těch, které jsou součástí konsolidované skupiny pro účely účetního výkaznictví.

▼M1

8. Pro účely odstavců 1 až 7 může být daňovému poplatníku uděleno právo použít konsolidovanou účetní závěrku sestavenou podle jiných účetních standardů než mezinárodních standardů účetního výkaznictví nebo vnitrostátního systému účetního výkaznictví členského státu.

▼B*Článek 5***Zdanění při odchodu**

1. Za kterékoli z následujících okolností podléhá daňový poplatník dani z částky rovnající se tržní hodnotě přesunutých aktiv v době jejich odchodu po odečtení jejich hodnoty pro daňové účely:
- a) daňový poplatník přesouvá aktiva ze svého ústředí do své stálé provozovny v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, pokud v důsledku tohoto přesunu přestává mít členský stát správního ústředí právo zdanit přesunutá aktiva;
 - b) daňový poplatník přesouvá aktiva ze své stálé provozovny v některém členském státě do svého ústředí nebo jiné stálé provozovny v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, pokud v důsledku tohoto přesunu přestává mít členský stát stálé provozovny právo zdanit přesunutá aktiva;
 - c) daňový poplatník přesouvá své daňové rezidentství do jiného členského státu nebo do třetí země, s výjimkou aktiv, která zůstávají fakticky spojena se stálou provozovnou v prvním členském státě;

▼B

d) daňový poplatník přesouvá obchodní činnost vykonávanou stálou provozovnou z jednoho členského státu do jiného členského státu nebo do třetí země, pokud v důsledku tohoto přesunu přestává mít členský stát stálé provozovny právo zdanit přesunutá aktiva.

2. Daňový poplatník má právo odložit platbu daně při odchodu podle odstavce 1 tak, že ji uhradí ve splátkách během pěti let v kterémkoli z těchto případů:

a) daňový poplatník přesouvá aktiva ze svého ústředí do své stálé provozovny v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, která je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“);

b) daňový poplatník přesouvá aktiva ze své stálé provozovny v členském státě do svého ústředí nebo jiné stálé provozovny v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, která je smluvní stranou Dohody o EHP;

c) daňový poplatník přesouvá své daňové rezidentství do jiného členského státu nebo do třetí země, která je smluvní stranou Dohody o EHP;

d) daňový poplatník přesouvá obchodní činnost vykonávanou stálou provozovnou do jiného členského státu nebo do třetí země, která je smluvní stranou Dohody o EHP.

Tento odstavec se použije na třetí země, které jsou smluvní stranou Dohody o EHP, mají-li s členským státem daňového poplatníka nebo s Uníí uzavřenu dohodu o vzájemné pomoci při vymáhání daňových pohledávek rovnocennou vzájemné pomoci podle směrnice Rady 2010/24/EU ⁽¹⁾.

3. Pokud daňový poplatník v souladu s odstavcem 2 odloží platbu, lze v souladu s právními předpisy členského státu daňového poplatníka, popřípadě stálé provozovny účtovat úroky.

Existuje-li prokazatelné a reálné riziko nezaplacení, může být od daňových poplatníků rovněž požadováno, aby jako podmínku pro odklad platby v souladu s odstavcem 2 poskytli jistotu.

Druhý pododstavec se nepoužije, pokud právní předpisy členského státu daňového poplatníka nebo stálé provozovny stanoví možnost vymáhat daňový dluh prostřednictvím jiného daňového poplatníka, který je členem stejné skupiny a je v uvedeném členském státě rezidentem pro daňové účely.

4. Použije-li se odstavec 2, odložení platby se okamžitě ukončí a daňový dluh se stane vymahatelným v těchto případech:

a) přesunutá aktiva nebo obchodní činnost vykonávaná stálou provozovnou daňového poplatníka jsou prodány nebo jinak zcizeny;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

▼B

- b) přesunutá aktiva jsou následně přesunuta do třetí země;
- c) daňové rezidentství daňového poplatníka nebo obchodní činnost vykonávaná jeho stálou provozovnou je následně přesunuta do třetí země;
- d) daňový poplatník vstoupí do úpadku nebo likvidace;
- e) daňový poplatník nesplní své povinnosti ohledně splátek a situaci v přiměřené době nepřesahující 12 měsíců nenapraví.

Písmena b) a c) se nepoužijí na třetí země, které jsou smluvní stranou Dohody o EHP, mají-li s členským státem daňového poplatníka nebo s Uníí uzavřenu dohodu o vzájemné pomoci při vymáhání daňových pohledávek rovnocennou vzájemné pomoci podle směrnice 2010/24/EU.

5. V případě přesunu aktiv, daňového rezidentství nebo obchodní činnosti vykonávané stálou provozovnou do jiného členského státu tento členský stát akceptuje hodnotu stanovenou členským státem daňového poplatníka nebo stálé provozovny jako počáteční hodnotu aktiv pro daňové účely, ledaže tato neodráží tržní hodnotu.

6. Pro účely odstavců 1 až 5 se „tržní hodnotou“ rozumí částka, za kterou mohou v rámci přímé transakce dobrovolně jednající nespříznění kupující a prodávající směniti aktivum nebo vypořádat vzájemné závazky.

7. Za předpokladu, že se dotyčná aktiva mají během 12 měsíců vrátit do členského státu, odkud byla přesunuta, se tento článek nepoužije na přesuny aktiv související s financováním cenných papírů, aktivity poskytnutými jako kolaterál nebo pokud se přesun aktiv uskutečňuje pro splnění obezřetnostních kapitálových požadavků nebo za účelem řízení likvidity.

Článek 6

Obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu

1. Pro účely výpočtu daňové povinnosti právnických osob členský stát nebere v úvahu operaci nebo sled operací, které s přihlédnutím ke všem příslušným skutečnostem a okolnostem nejsou skutečné, neboť hlavním důvodem nebo jedním z hlavních důvodů jejich uskutečnění bylo získání daňové výhody, která maří předmět nebo účel příslušného daňového práva. Operace se může skládat z více kroků nebo částí.

2. Pro účely odstavce 1 se operace nebo sled operací nepovažují za skutečné do té míry, v jaké nebyly uskutečněny z čistě hospodářských důvodů odrážejících ekonomickou realitu.

3. Pokud operace nebo sled operací nejsou v souladu s odstavcem 1 brány v úvahu, vypočítá se daňová povinnost v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

▼B*Článek 7***Pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti****▼C1**

1. Členský stát daňového poplatníka zachází se subjektem nebo stálou provozovnou, jejíž zisky nepodléhají dani v tomto členském státě nebo zde jsou od daně osvobozeny, jako s ovládanou zahraniční společností, jsou-li splněny tyto podmínky:

▼B

- a) v případě subjektu drží daňový poplatník sám nebo spolu se svými přidruženými podniky přímou nebo nepřímou účast představující více než 50 procent hlasovacích práv v tomto subjektu nebo přímo či nepřímo vlastní více než 50 procent jeho kapitálu nebo má nárok na více než 50 procent jeho zisků a
- b) skutečná daň z příjmů právnických osob odvedená subjektem nebo stálou provozovnou ze zisku je nižší než rozdíl mezi daní z příjmů právnických osob, která by byla subjektu nebo stálé provozovně vyměřena v rámci příslušného systému daně z příjmů právnických osob v členském státě daňového poplatníka, a skutečnou daní z příjmů právnických osob odvedenou dotyčným subjektem či stálou provozovnou z jejich zisku.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) se nezohledňují stálé provozovny ovládané zahraniční společnosti, které nepodléhají dani nebo jsou osvobozeny od daně ve státě, který vykonává své daňové pravomoci nad ovládanou zahraniční společností. Daní z příjmů právnických osob, která by byla vyměřena ve členském státě daňového poplatníka, se rozumí taková daň vypočtená podle pravidel členského státu daňového poplatníka.

2. Je-li se subjektem nebo stálou provozovnou zacházeno jako s ovládanou zahraniční společností podle odstavce 1, zahrne členský stát daňového poplatníka do základu daně:

- a) nerozdělené příjmy subjektu nebo příjmy stálé provozovny, jež pocházejí z těchto kategorií:
 - i) úroky nebo jakékoli jiné příjmy plynoucí z finančních aktiv;
 - ii) licenční poplatky nebo jakékoli jiné příjmy plynoucí z duševního vlastnictví;
 - iii) dividendy a příjmy ze zcizení podílů;
 - iv) příjmy z finančního leasingu;
 - v) příjmy z pojišťovacích, bankovních a jiných finančních činností;
 - vi) příjmy z fakturačních společností, jež získávají příjmy z prodeje a služeb ze zboží a služeb nakoupených od přidružených podniků a přidruženým podnikům prodaných a jež nepřidávají žádnou nebo jen malou ekonomickou hodnotu.

Toto písmeno se nepoužije, pokud ovládaná zahraniční společnost vykonává podstatnou hospodářskou činnost s využitím personálu, vybavení, majetku a prostor, což je doloženo příslušnými skutečnostmi a okolnostmi.

▼B

Pokud je ovládaná zahraniční společnost rezidentem ve třetí zemi, která není smluvní stranou Dohody o EHP, nebo pokud je v takové zemi umístěna, mohou se členské státy rozhodnout předchozí pododstavec neuplatňovat.

nebo

- b) nerozdělené příjmy subjektu nebo stálé provozovny vznikající z operací, které nejsou skutečné a hlavním účelem jejich uskutečnění bylo získání daňové výhody.

Pro účely tohoto písmene se má za to, že operace nebo sled operací nejsou skutečné, jestliže by daný subjekt nebo stálá provozovna daná aktiva nevlastnila nebo by nepřijaly rizika, která vytvářejí veškeré jejich příjmy nebo jejich část, pokud by nebyly ovládány společností, v níž jsou vykonávány významné rozhodovací funkce, jež jsou pro uvedená aktiva a rizika relevantní a jež mají zásadní význam při vytváření příjmů ovládané společnosti.

3. Pokud se na základě pravidel členského státu počítá základ daně daňového poplatníka podle odst. 2 písm. a), může se tento členský stát rozhodnout nezacházet se subjektem nebo stálou provozovnou jako s ovládanou zahraniční společností podle odstavce 1, jestliže do kategorií uvedených v odst. 2 písm. a) spadá nejvýše jedna třetina příjmů plynoucích danému subjektu nebo stálé provozovně.

►C1 Pokud se na základě pravidel členského státu počítá základ daně daňového poplatníka podle odst. 2 písm. a), může se tento členský stát rozhodnout nezacházet s finančními podniky jako s ovládanými zahraničními společnostmi ◄, jestliže jedna třetina příjmů daného subjektu z kategorií uvedených v odst. 2 písm. a) nebo méně pochází z transakcí s daňovým poplatníkem nebo jeho přidruženými podniky.

4. Členské státy mohou z působnosti odst. 2 písm. b) vyjmout subjekt nebo stálou provozovnu:

- a) s účetním ziskem nepřesahujícím 750 000 EUR a s příjmy z jiných činností než obchodování nepřesahujícími 75 000 EUR nebo
- b) jejichž účetní zisk nepřesahuje 10 procent jejich provozních nákladů za zdaňovací období.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) nelze do provozních nákladů zahrnovat náklady na zboží prodané mimo zemi, kde je pro daňové účely daný subjekt rezidentem nebo kde se nachází daná stálá provozovna, a platby přidruženým podnikům.

Článek 8

Výpočet příjmů ovládané zahraniční společnosti

1. Použije-li se čl. 7 odst. 2 písm. a), vypočtou se příjmy, jež mají být zahrnuty do základu daně daňového poplatníka, v souladu s předpisy o dani z příjmů právnických osob platnými v členském státě, v němž je daňový poplatník rezidentem pro daňové účely nebo v němž se nachází. Ztráty daného subjektu nebo stálé provozovny se do základu daně nezahrnou, ale mohou být v souladu s vnitrostátním právem převedeny do následujících zdaňovacích období, kdy mohou být vzaty v úvahu.

▼B

2. Použije-li se čl. 7 odst. 2 písm. b), omezí se příjmy, které mají být zahrnuty do základu daně daňového poplatníka, na částky vytvořené prostřednictvím aktiv a rizik, která jsou spojena s významnými rozhodovacími funkcemi vykonávanými ovládající společností. Příjmy přiřazené ovládané zahraniční společnosti se vypočítají v souladu se zásadou obvyklých tržních podmínek.

3. Příjmy, jež mají být zahrnuty do základu daně, se vypočítají v poměru k účasti daňového poplatníka v daném subjektu, jak je vymezena v čl. 7 odst. 1 písm. a).

4. Příjmy se zahrnou do zdaňovacího období daňového poplatníka, v němž končí daňový rok daného subjektu.

5. Pokud daný subjekt daňovému poplatníkovi vyplácí rozdělovaný zisk a tento rozdělovaný zisk se zahrnuje do zdanitelného příjmu daňového poplatníka, částky příjmů, jež byly předtím zahrnuty do základu daně podle článku 7, se při výpočtu výše daně splatné z rozděleného zisku od základu daně odečtou, aby se zamezilo dvojímu zdanění.

6. Pokud daňový poplatník zcizí svou účast v daném subjektu nebo obchodní činnost vykonávanou stálou provozovnou a určitá část výnosů z tohoto zcizení je zahrnuta do základu daně podle článku 7, tato částka se při výpočtu výše daně splatné z uvedených výnosů od základu daně odečte, aby se zamezilo dvojímu zdanění.

7. Členský stát daňového poplatníka umožní, aby daň odvedená subjektem nebo stálou provozovnou byla odečtena od daňové povinnosti daňového poplatníka ve státě, kde je daňovým rezidentem nebo kde se nachází. Odpočet se vypočítá v souladu s vnitrostátním právem.

▼M1*Článek 9***Hybridní nesoulady**

1. V rozsahu, v jakém hybridní nesoulad vede ke dvojímu odpočtu:

- a) se odpočet odepře v členském státě, jenž je jurisdikcí investora, a
- b) není-li odpočet odepřen v jurisdikci investora, odepře se v členském státě, jenž je jurisdikcí plátce.

Jakýkoli takový odpočet však musí být způsobilý k započtení proti dvakrát zahrnutému příjmu, jenž vznikne ve stávajícím či následujícím zdaňovacím období.

2. V rozsahu, v jakém hybridní nesoulad vede k odpočtu bez zahrnutí:

- a) odpočet se odepře v členském státě, jenž je jurisdikcí plátce, a
- b) není-li odepřen odpočet v jurisdikci plátce, zahrne se výše platby, která by jinak vedla k nesouladnému výsledku, do příjmů v členském státě, jenž je jurisdikcí příjemce.

▼ **M1**

3. Členský stát odepře odpočet jakékoli platby ze strany daňového poplatníka v rozsahu, v jakém tato platba přímo či nepřímo financuje odpočitatelný výdaj, jenž vede ke vzniku hybridního nesouladu prostřednictvím transakce či série transakcí mezi přidruženými podniky nebo v rámci strukturovaného uspořádání, a to s výjimkou rozsahu, v jakém jedna z jurisdikcí, kterých se daná transakce či série transakcí týká, provedla ve vztahu k tomuto hybridnímu nesouladu rovnocennou korekci.

4. Členský stát může vyjmout z působnosti:

a) odst. 2 písm. b) tohoto článku hybridní nesoulady ve smyslu čl. 2 bodu 9 prvního pododstavce písm. b), c), d) nebo f);

b) odst. 2 písm. a) a b) tohoto článku hybridní nesoulady, jež jsou výsledkem platby úroku v rámci finančního nástroje přidruženému podniku, pokud:

i) finanční nástroj vykazuje rysy konverze, rekapitalizace z vnitřních zdrojů či odpisu;

ii) finanční nástroj byl vydán výhradně za účelem splnění požadavků na schopnost absorbovat ztráty vztahujících se na bankovní odvětví a v rámci požadavků na schopnost daňového poplatníka absorbovat ztráty je jako takový uznán;

iii) finanční nástroj byl vydán

— v souvislosti s finančními nástroji s rysy konverze, rekapitalizace z vnitřních zdrojů či odpisu na úrovni některého mateřského podniku,

— na úrovni nezbytné ke splnění příslušných požadavků na schopnost absorbovat ztráty,

— nikoli v rámci strukturovaného uspořádání; a

iv) celkový čistý odpočet za konsolidovanou skupinu v rámci dotčeného uspořádání nepřevyšuje částku, která by vyplynula v situaci, kdy by daňový poplatník tento finanční nástroj vydal přímo na trh.

Písmeno b) se použije do 31. prosince 2022.

5. V rozsahu, v jakém se hybridní nesoulad týká příjmu nerozpoznané stálé provozovny, který není předmětem daně v členském státě, jehož je daňový poplatník rezidentem pro daňové účely, vyžaduje tento členský stát od daňového poplatníka zahrnutí příjmu, který by byl jinak nerozpoznané stálé provozovně přiřazen. První věta se použije, pokud se na daný členský stát nevztahuje povinnost osvobodit tento příjem od daně na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění uzavřené mezi daným členským státem a třetí zemí.

▼ **M1**

6. V rozsahu, v jakém je účelem hybridního převodu dosáhnout úlevy v případě srážkové daně z platby vyplývající z převedeného finančního nástroje ve prospěch více než jedné ze zúčastněných stran, omezí členský stát daňového poplatníka prospěch z této úlevy poměrně k čistému zdanitelnému příjmu souvisejícímu s danou platbou.

*Článek 9a***Reverzní hybridní nesoulady**

1. Jestliže se jeden či více přidružených nerezidentských subjektů, které v hybridním subjektu registrovaném nebo usazeném v členském státě drží dohromady přímou či nepřímou účast v rozsahu 50 procent nebo více hlasovacích práv, kapitálu nebo práv na podíl na zisku, nachází v jurisdikci či jurisdikcích, v nichž je daný hybridní subjekt považován za osobu povinnou k dani, považuje se tento hybridní subjekt za rezidenta daného členského státu a jeho příjem se zdaňuje v rozsahu, v jakém není jinak zdaňován podle práva daného členského státu nebo kterékoli jiné jurisdikce.

2. Odstavec 1 se nepoužije na subjekt kolektivního investování. Pro účely tohoto článku se subjektem kolektivního investování rozumí investiční fond nebo nástroj, který má velké množství investorů, drží diverzifikované portfolio cenných papírů a v zemi usazení podléhá regulaci na ochranu investorů.

*Článek 9b***Nesoulady z daňového rezidenství**

V rozsahu, v jakém je odpočet platby, výdajů nebo ztrát daňového poplatníka, který je pro daňové účely rezidentem ve dvou či více jurisdikcích, odpočitatelný od základu daně v obou jurisdikcích, odepře členský stát daňového poplatníka odpočet v rozsahu, v jakém druhá jurisdikce umožňuje tento duplicitní odpočet započíst proti příjmu, jenž není dvakrát zahrnutým příjmem. Jsou-li obě jurisdikce členskými státy, odepře odpočet členský stát, v němž podle smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi oběma dotčenými členskými státy není daňový poplatník považován za rezidenta.

▼ **B**

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 10***Přezkum**

► **C1** 1. Komise do 9. srpna 2020 zhodnotí provádění této směrnice, zejména dopady článku 4, a podá o tom Radě zprávu. ◄ Ke zprávě Komise se případně připojí legislativní návrh.

▼ **M1**

Odchylně od prvního pododstavce Komise zhodnotí do 1. ledna 2022 provádění článků 9 a 9b, a zejména důsledky výjimky stanovené v čl. 9 odst. 4 písm. b), a podá o tom Radě zprávu.

▼B

2. Členské státy poskytnou Komisi veškeré informace, které jsou pro hodnocení provádění této směrnice nezbytné.

3. Členské státy uvedené v čl. 11 odst. 6 sdělí Komisi před 1. červencem 2017 veškeré informace nezbytné pro vyhodnocení účinnosti vnitrostátních pravidel zaměřených na předcházení rizikům eroze základu daně a přesouvání zisku (BEPS).

*Článek 11***Provedení**

1. Členské státy do 31. prosince 2018 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2019.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Jsou-li v této směrnici uvedeny peněžní částky v eurech (EUR), mohou se členské státy, jejichž měnou není euro, rozhodnout vypočítat odpovídající hodnotu v národní měně používané ke dni 12. července 2016.

4. Odchylně od čl. 5 odst. 2 může Estonsko v případě, že nezdaňuje nerozdělený zisk, považovat přesun aktiv v peněžní nebo nepeněžní formě, včetně hotovosti, ze stálé provozovny v Estonsku do ústředí nebo jiné stálé provozovny v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, která je stranou Dohody o EHP, za rozdělení zisku a vybrat daň z příjmu, aniž by daňovému poplatníkovi dalo právo platbu této daně odložit.

5. Odchylně od odstavce 1 členské státy do 31. prosince 2019 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 5. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

▼M1

5a. Odchylně od odstavce 1 členské státy do 31. prosince 2019 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 9. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

▼M1

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

▼B

6. Odchylně od článku 4 mohou členské státy, jež mají ke dni 8. srpna 2016 zavedena vnitrostátní pravidla zaměřená na předcházení rizikům BEPSU, která jsou stejně účinná jako pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků stanovené v této směrnici, uplatňovat zmíněná pravidla až do konce prvního úplného fiskálního roku následujícího po zveřejnění dohody mezi členy OECD, která se týká minimálního standardu ohledně akční oblasti proti BEPSU č. 4, na oficiální internetové stránce, nejdéle však do 1. ledna 2024.

*Článek 12***Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 13***Určení**

Tato směrnice je určena členskými státem.